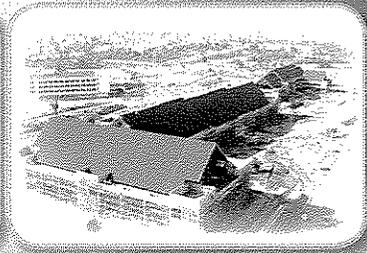
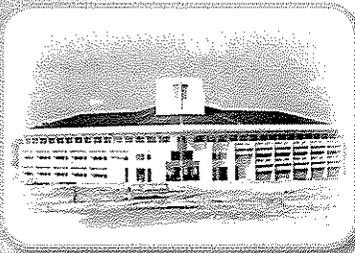

วิจิตร ศรีสอ้าน

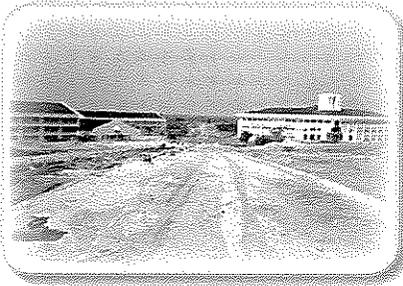
บ ก ลั ย ภ า ษ ณ์

20 ปี ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
ในมุมมองของอธิการบดีผู้ก่อตั้ง¹

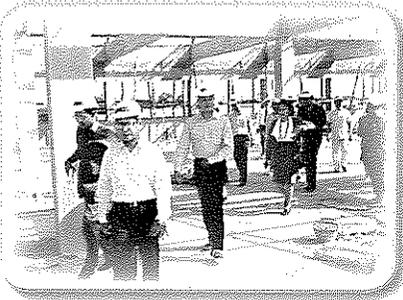

สัมภาษณ์และเรียบเรียงโดย รัชฎาพร วิสุทธารักษ์*

* สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2553 ณ สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ กรุงเทพมหานคร

เมื่อสองทศวรรษที่ผ่านมา คำว่า “มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ” ถือกำเนิดขึ้นมาพร้อมกับชื่อของ “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา” ณ จุดเริ่มต้นดังกล่าว มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐยังคงเป็นเรื่องใหม่ที่หลายฝ่ายจับตามอง และกล่าวถึงในหลายประเด็น แม้จนถึงปัจจุบันที่มีมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก หากยังมีความเข้าใจที่ไม่ชัดเจนของสาธารณชนที่มีต่อการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ รวมถึงยังคงมีคำถามเกี่ยวกับทิศทาง ความเหมาะสม และความพร้อมในการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยของรัฐสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

เนื่องจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีนับได้ว่าเป็นต้นแบบของการบริหารจัดการในรูปแบบของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่ประสบความสำเร็จ และมีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วมาเป็นลำดับของบรรณาธิการวารสารเทคโนโลยีสุรนารี จึงเรียนเชิญ ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และอธิการบดีผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี บุคคลที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการขับเคลื่อนการก่อตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแห่งแรกของประเทศ เพื่อรับฟังทัศนะ มุมมองของท่านที่มีต่อการเติบโต ทิศทางและแนวโน้มของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐของประเทศไทย

เหตุผลและความจำเป็นของการก่อตั้งมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย

มหาวิทยาลัยไม่ว่าจะตั้งใหม่หรือตั้งมานาน จะถูกวัดด้วยเกณฑ์แห่งความสำเร็จเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็น “คุณภาพบัณฑิต ผลงานวิจัย หรือบริการทางวิชาการ” การแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศเกิดขึ้นตั้งแต่แรกตั้ง การตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ต้องทำงานแข่งกับเวลา เพราะทุกคนต้องการมหาวิทยาลัยที่เปิดได้ทันที รับนักศึกษาได้มาก

มหาวิทยาลัยในกำกับจะเน้นประสิทธิภาพในการบริหาร เพื่อเป็นฐานรองรับการพัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการตามภารกิจของมหาวิทยาลัย เพื่อบรรลุหลักการนี้ จะต้องแก้ที่จุดอ่อนของโครงสร้างบริหารแบบประเพณีนิยมในมหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็นระบบราชการซึ่งให้ผลสัมฤทธิ์ต่ำ ดังนั้น ระบบบริหารของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐโดยไม่เป็นส่วนราชการ จะเป็นรูปแบบและแนวทางใหม่ที่มีประสิทธิภาพสูงกว่า อันได้แก่ ระบบบริหารที่เป็นอิสระจากระบบราชการหรือเป็นการดำเนินการในระบบธุรกิจที่ไม่มุ่งหากำไร ทำให้สามารถจัดระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง และเหมาะสมกับสภาพของแต่ละมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมีโอกาสดำเนินการดำเนินงานที่สอดคล้องรัดกุม เมื่อเกิดปัญหาที่สามารถตัดสินใจ วินิจฉัยสั่งการได้รวดเร็วในระดับมหาวิทยาลัยเอง เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยของรัฐที่อยู่ในระบบราชการมาก่อน ได้พยายามดิ้นรนที่จะออกจากระบบราชการติดต่อกันมาเป็นเวลากว่า 20 ปี แต่ยังไม่สำเร็จ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มทส.) เป็นรูปแบบมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ หรือที่เรียกว่า “มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล” เป็นแห่งแรก จึงเป็นต้นแบบและเป็นความหวังของขบวนการมหาวิทยาลัยทั้งหมด

มีมหาวิทยาลัยในกำกับที่เป็นต้นแบบในต่างประเทศหรือไม่

ไม่มี มหาวิทยาลัยในกำกับที่ตนเองศึกษาและคิดว่าเหมาะกับประเทศไทยมากที่สุดเกิดขึ้นจากการเข้าประชุมสัมมนากับคณะผู้บริหารและคณาจารย์ไทยที่ทำต่อเนื่อง ตั้งแต่ พ.ศ. 2506-2513 แล้วสรุปว่าของไทยเราควรจะเรียกว่า “มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล”

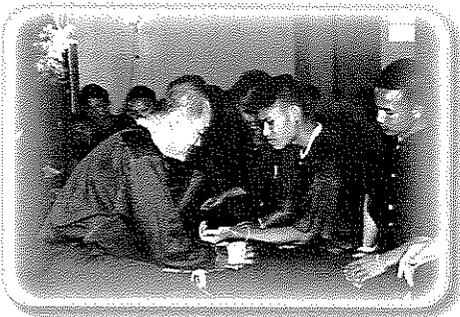
สำหรับส่วนที่ประยุกต์มาจากต่างประเทศเป็นเพียงส่วนประกอบเท่านั้น เช่น ประสบการณ์ขณะเรียนในสหรัฐอเมริกา พบว่ามหาวิทยาลัยในสหรัฐฯ จะเป็นมหาวิทยาลัยอิสระทั้งหมด ไม่มีมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการ แต่ขณะนั้นยังไม่ได้เกิดความสนใจ เพียงแต่ตัวเองไปอยู่ในสถานการณ์ที่มีความเคยชินในระบบที่เป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่เป็นราชการ ต่อมาได้มาศึกษากันอย่างจริงจังโดยหลักการ โดยวิธีการร่วมคิดกันหลายรอบในช่วงที่มีการสัมมนาเรื่อง การพัฒนามหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลในประเทศไทยที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และต่อมาสภาการศึกษาแห่งชาติและรัฐบาลก็ก้าวเข้ามาร่วม

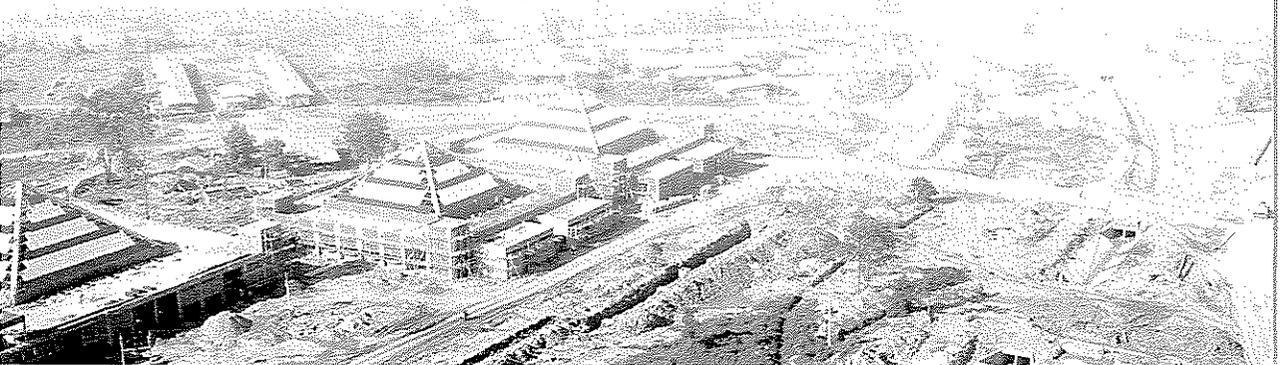
ดังนั้น การพัฒนาระบบมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลในประเทศไทยจึงไม่มีต้นแบบ แต่เป็นการพัฒนาตามสภาพและความต้องการของประเทศไทย และรูปแบบนี้จะใช้กับประเทศอื่นตรงไปตรงมาเหมือนเราคงไม่ได้ แต่เป็นรูปแบบที่มีหลักการเหมือนกันไม่ว่าจะไปทำที่ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ หรือมาเลเซีย ส่วนวิธีการจะต่างกันอยู่บ้างเพราะว่าโครงสร้างของการจัดระบบบริหารประเทศไม่เหมือนกัน จึงถือเป็นนวัตกรรม เพราะสิ่งที่คิดนี้เป็นของใหม่ที่ไม่เคยทำมาก่อนในประเทศไทย ซึ่งอาจจะไม่ใช่คิดขึ้นใหม่ทั้งหมด แต่เป็นการประยุกต์จากที่อื่นให้เหมาะสมก็ได้

ในประเทศไทยจะมีอะไรที่เป็นรูปแบบเพิ่มเติม ในเชิงของการพัฒนารูปแบบของมหาวิทยาลัย นอกจากมหาวิทยาลัยในกำกับ หรือการเรียนการสอนทางไกล

“มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ” นั้น ถือเป็นหนึ่งในสามรูปแบบของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ได้แก่ มหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็นส่วนราชการ มหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ และมหาวิทยาลัยเอกชน ซึ่งมหาวิทยาลัยทั้งสามรูปแบบก็มีแบบย่อยของตัวเอง

ในกลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จะมีหลักการเดียวกัน ได้แก่ หลักของความอิสระ หลักของความคล่องตัว หลักของการที่ไม่เป็นส่วนราชการ สามารถพัฒนาระบบของตนเอง แต่เวลาที่นำไปใช้จริงในแต่ละมหาวิทยาลัยอาจแตกต่างในวิธีการ เช่น วิธีการทำของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาจจะไม่เหมือนของมหาวิทยาลัยมหิดล หรือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กล่าวคือ มีหลักการร่วมกัน แต่ไม่ร่วมวิธีการทั้งหมด เพราะฉะนั้น จึงคิดว่าไม่น่าจะมีรูปแบบอื่น เพราะคงอนุโลมเข้าแบบใดแบบหนึ่งทั้งสามแบบ เพียงแต่จะมีแบบย่อยของวิธีการจำนวนมาก เพราะในแต่ละแบบหลักมันจะมีแบบย่อยอยู่ ตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยสงขลาก็เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ แต่วิธีการบริหารก็ไม่เหมือนมหาวิทยาลัยในกำกับอื่น เพราะเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะด้านและเป็นมหาวิทยาลัยศาสนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะด้านที่เน้นวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งไม่เหมือนมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนทุกสาขา แต่ถือว่าร่วมหลักการกัน ดังนั้น ถ้าดูแบบย่อยจะมีได้หลายแบบ แต่ถ้าดูแบบหลักโดยอุดมการณ์โดยหลักการ ไม่น่าจะเกินสามแบบ

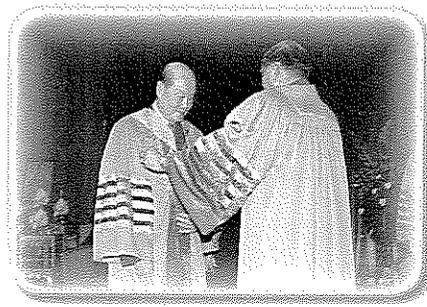

อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตั้งแต่ก่อตั้ง 3 มหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

ในช่วงก่อนตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ประเทศไทยกำลังขาดแคลนกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งถ้าขาดกำลังคนและไม่สามารถพึ่งตนเองทางเทคโนโลยี ประเทศไทยจะเป็นประเทศพัฒนาใหม่ หรือ NICS และจะแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ไม่ได้ จึงได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่เป็น “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมบูรณ์แบบ” และถ้าจะให้บรรลุความเป็นเลิศได้เร็วจะต้องเลือกรูปแบบใหม่เป็น “มหาวิทยาลัยที่ไม่เป็นส่วนราชการ” จะได้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง สามารถดึงดูดและรักษานักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถไว้ได้

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จึงนับเป็น “มหาวิทยาลัยแห่งแรกของประเทศไทยที่ระบุประเภทเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี” จึงเป็นต้นแบบของมหาวิทยาลัยเฉพาะทางด้านเทคโนโลยี ส่วนมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์และมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงมีอัตลักษณ์ร่วม คือ เป็นมหาวิทยาลัยภูมิภาคที่ตั้งใหม่ เลือกรูปแบบ “การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแต่ไม่ใช่มหาวิทยาลัยเฉพาะทาง” แม้จะเน้นการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่ก็สอนมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ตั้งแต่เริ่มต้นด้วย

ผลสัมฤทธิ์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแห่งแรกของประเทศไทย

เจตนารมณ์สำคัญของการก่อตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ประกอบด้วย

1) การเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อแก้ปัญหาความขาดแคลนบุคลากรด้านนี้ รวมทั้งส่งเสริมการใช้ผลการวิจัย เพื่อส่งเสริมการเกษตร อุตสาหกรรมและธุรกิจบริการ

2) การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแห่งแรกของประเทศไทย เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยเอง และเพื่อเป็นต้นแบบของมหาวิทยาลัยประเภทนี้ สำหรับประเทศไทย

3) ความเป็นเลิศทางวิชาการและความเป็นเลิศในทุกภารกิจ ทั้งด้านการสอน การวิจัย บริการทางวิชาการ การทะนุบำรุงส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม และการปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี

ในรอบ 20 ปีที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีโตตามแผนและโตเต็มแผน มีความมุ่งมั่นและมีความต่อเนื่องในเจตนารมณ์ทั้ง 3 จนได้รับการยอมรับว่าเป็นมหาวิทยาลัยดีเด่นด้านการสอน และเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ อยู่บนเส้นทางของความเป็นเลิศที่จะต้องมุ่งมั่นและทุ่มเทต่อไป เพราะมหาวิทยาลัยสร้างไม่ได้ในวันเดียว

ในฐานะที่เคยทำงานที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้ร่วมงานกับคนที่ต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลา 20 ปี ความสำเร็จและความเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ตลอดระยะเวลา 20 ปีที่ผ่านมา ไม่ได้เกิดขึ้นเพราะผม เพราะอธิการบดี หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยบางคน บางท่าน แต่ความสำเร็จนี้เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการร่วมแรงร่วมใจของบรรดากำลึงภายใน ซึ่งได้แก่ คณะผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องภายในมหาวิทยาลัย รวมทั้งพลังภายนอก ที่มาจากทั้งส่วนราชการ ทั้งภาคเอกชน ทั้งส่วนระดับชาติ ทั้งส่วนระดับท้องถิ่น ที่ได้ทุ่มเทร่วมกันทำงานให้กับมหาวิทยาลัยแห่งนี้จนความฝันเมื่อยี่สิบกว่าปีที่แล้วได้กลายเป็นความจริง

โดยปกติการวัดมหาวิทยาลัยว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ จะวัดกันสองสามมิติ มิติที่หนึ่ง คือ จะวัดว่าในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เช่น 20 ปี มหาวิทยาลัยได้กระทำภารกิจดีหรือไม่ดี ครบถ้วนหรือไม่ครบถ้วน เช่นที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีภารกิจ 5 ด้าน คือ การสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การปรับเปลี่ยนถ่ายทอดพัฒนาเทคโนโลยี และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลการประเมินจากหน่วยงานต่าง ๆ สรุปว่าทำครบ ทำได้ดีมาก ดีเยี่ยม ดีเลิศ ดังนั้น ในมิตินี้มหาวิทยาลัยแห่งนี้สอบได้

มิติที่สอง คือ ความเป็นมหาวิทยาลัยไม่ได้เก่งแต่เพียงเอาความรู้เขามาถ่ายทอด แต่ต้องมีการเสริมสร้างสิ่งใหม่ที่เรียกว่านวัตกรรมเพื่อจะทำให้เกิดความเจริญงอกงาม และทำให้สังคมได้รับประโยชน์ และเป็นมิติที่วัดกันมากขึ้นตามลำดับ ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ถือเป็นแหล่งที่เสริมสร้างนวัตกรรมไม่น้อยไปกว่าที่อื่น คงจะถือได้ว่าสอบผ่านมิติที่สอง

มิติที่สาม คือ การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) โดยทำให้สิ่งที่เป็นนวัตกรรมนั้น กลายเป็นเรื่องปกติที่ได้รับการปรุงแต่ง และก็ใช้ประโยชน์ได้อย่างต่อเนื่องตลอดไป ซึ่งมิตินี้ถือเป็นยอดปรารถนาขององค์กรไม่ว่าประเภทไหนซึ่งจะต้องใช้เวลาระยะหนึ่ง และมิติที่สามนี้อาจจะเร็วเกินไปที่จะประเมินเมื่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีมีอายุเพียง 20 ปี

ที่ผ่านมา อะไร คือ อุปสรรคสำคัญของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย และแนวทางในการเผชิญกับอุปสรรคดังกล่าว

อุปสรรคสำคัญคือ การสร้างความเข้าใจและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานของบุคลากร มาเป็นการบริหารแบบเอกชนแต่ยังเป็นของรัฐที่ไม่แสวงหากำไร ความเข้าใจและความสนับสนุนจากรัฐบาลและประชาชนมีทั้งที่เห็นว่าเป็นหน่วยงานเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐ ถ้าไม่ใช่ทั้งสองอย่างก็มักจะเน้นการพึ่งตนเอง หาเงินเอง ที่จะมองว่าเป็นบริการจากรัฐ เพียงแต่มีวิธีบริหารและบริการที่ต่างจากมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการ ต้องใช้เวลาพอสมควร อุปสรรคสำคัญอยู่ที่การได้รับการปฏิบัติจากรัฐเป็นราชการเกินไป

ปัจจัยใดบ้างที่ช่วยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีก้าวหน้าผ่านอุปสรรคและวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ด้วยดี

สำหรับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยฯ ก้าวผ่านอุปสรรคและวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ด้วยดี ประกอบด้วย

- 1) การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยไม่เป็นส่วนราชการ สามารถจัดระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง และเหมาะสมกับสภาพของการเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง มหาวิทยาลัยมีโอกาสจัดวางระบบการดำเนินงานที่สอดคล้องรัดกุม เมื่อเกิดปัญหาก็สามารถตัดสินใจ
- 2) คณะผู้บริหารและบุคลากร มีความรักสามัคคี พร้อมทั้งจะเผชิญกับปัญหาโดยไม่ก่อปัญหาเสียเอง ถือว่าการสร้างมหาวิทยาลัยใหม่เป็นสิ่งที่ท้าทาย ความเป็นคนดี คนเก่ง ของคณาจารย์ และบุคลากรทำให้มีปัญหาน้อย
- 3) มหาวิทยาลัยได้รับความเข้าใจและร่วมมือจากนักศึกษา เป็นอย่างดีตั้งแต่ต้นและตลอดมา ภายใต้คติพจน์ “ซื่อตรง สุภาพ สะอาด และประหยัด” ซึ่งเป็นวัฒนธรรมสำคัญขององค์กร

ท่านมีมุมมองเกี่ยวกับนโยบายการให้มหาวิทยาลัยของรัฐเดิมออกนอกระบบอย่างไร มีความจำเป็นหรือไม่ ถึงเวลาแล้วหรือยังที่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐจะตัดสินใจออกนอกระบบ

ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐทั้งที่ตั้งขึ้นใหม่และปรับเปลี่ยนจากการเป็นส่วนราชการในระยะ 20 ปีที่ผ่านมา ได้พิสูจน์แล้วว่า เป็นระบบที่เหมาะสมกับประเทศไทย มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดี มีการพัฒนาระบบบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับเข้าที่แล้วเป็นส่วนใหญ่ จึงน่าจะถึงเวลาที่รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการออกนอกระบบอย่างจริงจัง

ก้าวต่อไปในอนาคตมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐควรจะดำเนินไปในทิศทางใด สิ่งใดที่ควรพัฒนาเปลี่ยนแปลง หรือยื่นหยัดในหลักการ หรือปรับเปลี่ยนอย่างไร

ในอนาคตจะมีการแข่งขันสูง มหาวิทยาลัยทุกแห่งต่างก็ต้องเร่งรัดพัฒนาให้มีคุณภาพและมีความเป็นเลิศทางวิชาการในทุกภารกิจ เพื่อให้สามารถแข่งขันและดำรงความเป็นเลิศได้

สองทศวรรษที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแห่งแรกได้พิสูจน์แล้วว่าสามารถแข่งขันได้ สำหรับในอนาคตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีจะต้อง

- 1) รักษาจุดแข็งให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น และแก้ไขจุดอ่อนให้หมดไป
- 2) กระทำภารกิจให้เข้มแข็งทุกด้าน ทั้งด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และการปรับเปลี่ยนถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี

3) สร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ และปรับปรุงการดำเนินงานให้ทันสมัยอยู่เสมอ พัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง โลกทุกวันนี้เป็นโลกแห่งการเปลี่ยนแปลง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีจะต้องก้าวข้ามพ้นโลก หรือแม้แต่ก้าวล้ำนำโลก

4) ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ประเทศชาติ และประชาคมโลก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีต้องทำตัวเป็นมหาวิทยาลัยชุมชนท้องถิ่น ระดับชาติและนานาชาติ โดยถือเอาความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นภารกิจสำคัญ

บทส่งท้าย

สังคมไทยได้ในโอกาสผจญจัดตั้งและบริหารมหาวิทยาลัย
ในกำกับของรัฐได้ผลมากระดับหนึ่งแล้ว
จึงขอฝากในทุกคนซึ่งกันรักษามาและพัฒนามหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแห่งนี้
ในเจริญก้าวหน้า และก้าวหน้าประโยชน์ต่อสังคมไทยตลอดไป

วิจิตร ศรีสอ้าน

ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน

- รองประธานอาวุโสสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ และเลขาธิการมูลนิธิจุฬาภรณ์
- นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- นายกสภามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- นายกสภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
- นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ตำแหน่งหน้าที่สำคัญในอดีต

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2549 – 2551)
- สมาชิกวุฒิสภา (พ.ศ. 2531 - 2538)
- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและประธานกรรมการการศึกษา (พ.ศ. 2544 – 2547)
- ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (พ.ศ. 2530 – 2537)
- รักษาการเลขาธิการ ก.พ. (พ.ศ. 2535 - 2536)
- อธิการบดีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (พ.ศ. 2521 – 2530)
- อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (พ.ศ. 2535 – 2543)
- รักษาการอธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (พ.ศ. 2536 – 2541)
- ประธานคณะกรรมการบริหารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา (พ.ศ. 2543 - 2544)

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสูงสุดที่ได้รับ

- มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก (ม.ป.ช.)
- มหาวชิรมงกุฎ (ม.ว.ม.)
- ทูตียจุลจอมเกล้าพิเศษ (ท.จ.ว.)
- Grand Decoration of Honour in Gold with Star (สาธารณรัฐออสเตรีย)